05/03/2023

Στη σκιά του δυστυχήματος των Τεμπών η Κυριακή της Ορθοδοξίας στην Πάτρα

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Πατρών

Υπό την σκιάν του φρικτού σιδηροδρομικού δυστυχήματος των Τεμπών εορτάσθηκε η Κυριακή της Ορθοδοξίας στην Ιερά Μητρόπολη Πατρών. Ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Πατρών κ. Χρυσόστομος χοροστάτησε στον Όρθρο και τέλεσε την Θεία Λειτουργία στον Ιερό Μητροπολιτικό Ναό Ευαγγελιστρίας Πατρών, συνιερουργούντος του Θεοφιλεστάτου Επισκόπου Κερνίτσης κ. Χρυσάνθου.

Τον Ιερό Ναό κατέκλυσε πλήθος ευσεβών χριστιανών, ανάμεσα τους, Βουλευταί και άλλοι Εκπρόσωποι Πολιτικών, Στρατιωτικών Αρχών και των Σωμάτων Ασφαλείας.

Στο τέλος της Θείας Λειτουργίας πραγματοποιήθηκε η **Λιτάνευσις των ιερών Εικόνων** εντός του Ιερού Ναού και ανεγνώσθη το **Συνοδικόν της Ορθοδοξίας**.

Μετά την Λιτανεία ανεπέμφθη δέησις υπέρ αναπαύσεως των ψυχών των κεκοιμημένων αδελφών μας, οι οποίοι φρικτώ θανάτω ετελειώθησαν στο σιδηροδρομικό δυστύχημα στην περιοχή των Τεμπών.

Μετά την επιμνημόσυνη δέηση ο Σεβασμιώτατος για μία ακόμη φορά εξέφρασε τον

βαθύτατον πόνο και την οδύνη του Ιερού Κλήρου και ευσεβούς Πληρώματος της Αποστολικής Μητροπόλεως των Πατρών, για την απώλεια δεκάδων συνανθρώπων μας, των περισσοτέρων νέων παιδιών, τόσο αδόκητα, βίαια και φρικτά, οι περισσότεροι των οποίων ήταν νέοι.

"*Προσευχόμεθα*" είπε, ο Σεβασμιώτατος, "*από τα βάθη της ψυχής μας, ώστε Κύριος ο Θεός να αναπαύη τις ψυχές των θυμάτων του σιδηροδρομικού δυστυχήματος, εν χώρα δικαίων και αγίων. Δεόμεθα και υπέρ ενισχύσεως και παρηγορίας των γονέων τους και όλων των οικείων τους, οι οποίοι αίρουν αυτόν τον δυσβάστακτον σταυρόν. Ακόμη δε και υπέρ αναρρώσεως των τραυματιών του φοβερού δυστυχήματος*".

Ο Σεβασμιώτατος, συγκινημένος αναφέρθηκε και σε όσους με κίνδυνο της ζωής τους καθ' οιονδήποτε τρόπον βοήθησαν να σωθούν εγκλωβισμένοι και τραυματίες του δυστυχήματος.

Η αυτοθυσία των συγκινεί και διδάσκει, όπως και όλων όσοι έσπευσαν να δώσουν αίμα για τους τραυματίες. Ιδιαιτέρως ανεφέρθη στους νέους των Πατρών, οι οποίοι κατά εκατοντάδες προσήλθαν στα κέντρα αιμοληψίας των Νοσοκομείων, προκειμένου να δώσουν αίμα για τα θύματα του δυστυχήματος.

Ας ενώσουμε όλοι τις δεήσεις μας προς τον Θεόν, ώστε να μη ξανασυμβεί κάτι τέτοιο. Να μη ξαναθρηνήσουμε άλλα θύματα άδικα. Ας είναι ο τελευταίος μας θρήνος.

Στην ομιλία του ο Σεβασμιώτατος, για την εορτή της Ορθοδοξίας, μεταξύ των άλλων, είπε:

...Ἡ Ὀρθόδοξος ἡμῶν Ἐκκλησία, λαμπράν κατήγαγεν νίκην καί μέ τήν χάριν τοῦ Κυρίου, Συνοδικῶς κατοχύρωσε τήν προσκύνησιν τῶν ἱερῶν Εἰκόνων καί ἀναστήλωσε καί ὕψωσεν αὐτάς, κηρύττουσα διαχρονικῶς, ὅτι «***ἡ τιμή τῆς Εἰκόνος ἐπί τό πρωτότυπον διαβαίνει***».(Μέγας Βασίλειος)

Μαζί μέ τήν λαμπράν αὐτήν Ἑορτήν ἡ Ἐκκλησία μας ἑορτάζει τόν θρίαμβον τῆς Ὀρθοδόξου Πίστεως ἐναντι τῶν παντοειδῶν αἱρέσεων, οἱ ὁποῖες τῇ ἐπηρείᾳ τοῦ παμπονηροτάτου διαβόλου, διά τῶν μυαρῶν ὀργάνων του, ἐσχισαν τόν ἀραφον τοῦ Κυρίου Χιτῶνα. Ἑορτάζομε τήν νίκην ἐναντίον τοῦ θεομάχου Ἀρείου, τοῦ πνευματομάχου Μακεδονίου, τῶν ἀσεβῶν Εὐτυχοῦς, καί Νεστορίου καί Διοσκόρου

καί ὅλων ὅσοι ἠθέλησαν τήν ὑπό τοῦ Κυρίου ἀποκεκαλυμμένην Ἀλήθειαν νά διαστρεβλώσουν καί νά παραχαράξουν, τά ἱερά καί ἅγια νά βεβηλώσουν, τούς ἀνθρώπους εἰς τόν Ἅδην νά παρασύρουν.

Ἀγωνίστηκαν οἱ Θεοφόροι Πατέρες καί Διδάσκαλοι, οἱ ἁγιώτατοι καί τρισμακάριοι Αὐτοκράτορες καί Βασιλεῖς καί πάντες οἱ πρόμαχοι τῆς ἀμωμήτου ἡμῶν πίστεως, τήν ἀλήθειαν περί τοῦ Τριαδικοῦ Θεοῦ καί τῆς Ἁγίας, Μιᾶς, Καθολικῆς καί Ἀποστολικῆς Ἐκκλησίας νά περιφρουρήσουν καί μαρτυρικοῖς ἀγῶσι, ἀλώβητον νά διατηρήσουν παραδίδοντες εἰς ἡμᾶς τόν ἱερόν μαργαρίτην τῆς ἀληθοῦς πίστεως πρός ἁγιασμόν ἡμῶν καί σωτηρίαν.

Αὐτούς μακαρίζομεν καί τούς ἄλλους, τούς αἱρετικούς δηλαδή, καί καθ' οἱονδήποτε τρόπον ὑβριστάς τῆς Ὀρθοδόξου πίστεως, ἀναθεταμίζομεν. Περιχαρῶς δέ καί περιτράνως γεγονυῖα τῇ φωνῇ διακηρύττομεν:

«...*Οἱ Προφῆται ὡς εἶδον, οἱ Ἀπόστολοι ὡς ἐδίδαξαν, ἡ Ἐκκλησία ὡς παρέλαβεν, οἱ Διδάσκαλοι ὡς ἐδογμάτισαν, ἡ Οἰκουμένη ὡς συμπεφώνηκεν, ἡ χάρις ὡς ἔλαμψεν, ἡ ἀλήθεια ὡς ἀποδέδεικται, τὸ ψεῦδος ὡς ἀπελήλαται, ἡ σοφία ὡς ἐπαρρησιάσατο, ὁ Χριστὸς ὡς ἐβράβευσεν, οὕτω φρονοῦμεν, οὕτω λαλοῦμεν, οὕτω κηρύσσομεν Χριστόν τὸν ἀληθινὸν Θεὸν ἡμῶν...*».

Ἐπί δέ τούτοις τόν Κύριον εὐλογοῦντες, μετά δέους καί ἀφάτου χαρᾶς διακηρύσσομεν:

- Εἴη τό Ὄνομα Κυρίου εὐλογημένον διότι, ἐγεννήθημεν Ὀρθόδοξοι Χριστιανοί καί ἀνεπνεύσαμεν ἀπό τήν πρώτην στιγμήν τοῦ ἐπιγείου βίου μας, ἤ τί λέγω, ἐκ κοιλίας μητρός μας, τό ὀξυγόνον τῆς Ὀρθοδόξου πίστεως καί ἀληθείας. Μεγάλη αὐτή ἡ εὐλογία, μέγα τό προνόμιον, εἰ γάρ καί διατηρήσωμεν καί ἄλλους φωτίσωμεν, ὡς ἔχομεν χρέος κατά τήν ἐντολήν τοῦ Κυρίου. Γνωρίζομεν, ἅπαντες ὅτι ὁ Κύριος, ἔδωκεν ἐντολήν εἰς τούς Ἁγίους Μαθητάς καί Ἀποστόλους, λέγων: «*Πορευθέντες μαθητεύσατε πάντα τὰ ἔθνη, βαπτίζοντες αὐτοὺς εἰς τὸ ὄνομα τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ᾽Αγίου Πνεύματος, διδάσκοντες αὐτοὺς τηρεῖν πάντα ὅσα ἐνετειλάμην ὑμῖν· καὶ ἰδοὺ ἐγὼ μεθ᾽ ὑμῶν εἰμί πάσας τὰς ἡμέρας ἕως τῆς συντελείας τοῦ αἰῶνος. ᾽Αμήν*»

.(Ματθ, 28, 19-20). Τοῦτο ἔπραξαν οἱ πνευματοφόροι καί Θεοκήρυκες Μαθηταί καί Ἀπόστολοι, ὡς ὁ ἰδικός μας προστάτης, ὁ ἱδρυτής καί ἔφορος τῆς Ἀποστολικῆς τῶν Πατρέων Ἐκκλησίας, Ἅγιος Ἀπόστολος Ἀνδρέας. Καί μαρτυρικῶς τήν διδασκαλίαν σφραγίσαντες, βαφαῖς ἐρυθραῖς τήν ὁμολογίαν ὑπέγραψαν.

Αὐτήν τήν πορείαν διέγραψε ἡ Ἁγία μας Ὀρθόδοξος Ἐκκλησία ἀπό τῆς ἀρχῆς καί μέχρι τῶν ἐσχάτων, μέ πρωτοπόρον τό σεπτόν Κέντρον τῆς Ὀρθοδοξίας, τήν Ἁγίαν τοῦ Χριστοῦ Μεγάλην Ἐκκλησίαν, τήν Ἐκκλησίαν τῆς Κωνσταντινουπόλεως, τό Οἰκουμενικόν μας Πατριαρχεῖον, τό ὁποῖον τό Φῶς ἐκράτησε ἀσβεστον ἐπί τήν λυχνίαν τῆς τοῦ Κυρίου Φωτοφόρου Καθέδρας καί Λαούς κατά τήν ὑπερδισχιλιετῆ Ὀρθόδοξον πορείαν ἐφώτισε καί διά τοῦ Ἁγίου Βαπτίσματος εἰς τήν ὁδόν τῆς σωτηρίας εἰσήγαγε, καταυγάζουσα μέ τό ἀκτιστον φῶς τήν οἰκουμένην, καί γηθοσύνως καί ἀναστασίμως κράζουσα: «*Νῦν πάντα πεπλήρωται φωτός, οὐρανός τε καί γῆ καί τά καταχθόνια*» Αὐτό πράττει ἕως τῆς σήμερον, παρά τάς πληγάς καί τάς βασάνους, πολλάκις, ἄς ἐκ τῶν ἰδίων τέκνων τῶν ὑπ’ αὐτῆς φωτισθέντων, ὑπέμεινεν, ὡς ἱστορικῶς πλέον μαρτυρεῖται καί βεβαιοῦται.

Αὐτό τό Ἱεραποστολικόν πνεῦμα διαποτίζει τό εἶναι μας, ὥστε μετά χαρᾶς τόν Χριστόν νά εὐαγελιζώμεθα καί θυσιαστικῶς (εἰ ἀνάγκη παραστῆ, ὑπέρ τοῦ φωτισμοῦ καί τῆς σωτηρίας τῶν ἀδελφῶν, οἱ Ὀρθόδοξοι νά προσφερώμεθα, ὡς μέ τήν Ἱεραποστολήν σήμερον, εἰς τήν Ἀφρικανικήν Ἦπειρον καί εἰς ἄλλα μέρη τῆς ὑπ' οὐρανόν συμβαίνει.

Ἡ φωνή τοῦ ἀοιδίμου ἐκ Πατρῶν Ἱεραποστόλου π. Χαρίτωνος Πνευματικάκη, διαδόχου τοῦ ἀκαμάτου πνευματικοῦ ἐργάτου τῆς Ἀφρικῆς, π. Χρυσοστόμου Παπασαραντοπούλου, ἀντηχεῖ εἰς τά ὦτα τῶν διαδόχων του, διασχίζει ἀπ' ἄκρου εἰς ἄκρον τήν Ἀφρικανικήν γῆν καί δρᾶ ἀφυπνιστικά εἰς ὅλην τήν Οἰκουμένην, χαροποιοῦσα καί τήν ἐν Κυρίῳ καυχομένην Ἀποστολικήν τῶν Πατρέων Ἐκκλησίαν, ἐξ ἧς ἐκεῖθεν, ὁ ἀείμνηστος μετετάγη. **«Χριστός Ἀνέστη. Χτυπᾶτε τίς καμπάνες τῆς Ἀναστάσεως καί τῆς Ὀρθοδοξίας».**

- Αὕτη ἡ Ὀρθόδοξος πίστις μας, ἐστερέωσε μέ τήν δύναμη καί τήν χάρη τοῦ Θεοῦ καί ἐκράτυνε τόν Λαόν μας εἰς καιρούς καί χρόνους δυσχειμέρους, ὥστε νά διατηρηθῇ ἀλώβητος, νά ἀντέξῃ τά φρικτά μαρτύρια, μέ ὅπλα τήν ὑπομονή καί τήν ἐπιμονή διά τήν νίκη καί τήν κατάκτηση τῆς ἐλευθερίας, ἡ ὁποία εἶναι δῶρον ἀνεκτίμητο τοῦ Κυρίου μας. Σέ λίγες ἡμέρες θά ἑορτάσωμε τήν μεγάλην ἑορτήν τοῦ Εὐαγγελισμοῦ τῆς Κυρίας Θεοτόκου καί συγχρόνως τήν ἐπέτειον τῆς Ἐθνικῆς μας παλιγγενεσίας, εὐχαριστοῦντες Θεῷ διά τά νικητήρια καί μακαρίζοντες τούς ὑπέρ τῆς Ὀρθοδόξου ἡμῶν πίστεως καί τῆς Ὀρθοδόξου Πατρίδος, ἡρωικῶς πεσόντας καί μαρτυρικῶς τελειωθέντας. Ὀλίγον δέ ἀργότερον στίς 2 Ἀπριλίου θά τιμήσωμε τούς Ὀρθοδόξους Πατέρας καί Ἀδελφούς ἡμῶν Πατρινούς, οἱ ὁποῖοι κατά χιλιάδας μαχαίρᾳ ἐτελειώθησαν καί ὡς ἀνδράποδα ἐπωλήθησαν εἰς τά σκλαβοπάζαρα τῆς Ἀνατολῆς, ὑπό τῶν βαρβάρων καί ἀπίστων υἱῶν τῆς Ἄγαρ, τῶν Τούρκων κατακτητῶν, στίς 3 Ἀπριλίου 1821, ἡμέραν τῶν Βαΐων τότε, ἀλλά καί καθ’ὅλην τήν διάρκειαν τῆς Μεγάλης Ἑβδομάδος τοῦ ἔτους ἐκείνου.

Αὐτήν τήν ἱεράν σκυτάλην παρελάβαμε καί αὐτήν τήν παρακαταθήκην ἐν τῇ καρδίᾳ φυλάττομεν καί ἀκριβέστερον θά ἐλέγομεν πρέπει νά φυλάττωμεν διά τήν δόξαν τοῦ Θεοῦ καί διά τήν σωτηρίαν μας.

Ὁ Ἀπόστολος Παῦλος μέ λόγον κρυστάλλινον καί ἀφυπνιστικόν, κατ' ἀκρίβειαν μᾶς παραγγέλλει: «*Κἂν ἡμεῖς, ἢ ἄγγελος ἐξ οὐρανοῦ εὐαγγελίζηται ὑμῖν, παρ ́ὃ εὐηγγελισάμεθα ὑμῖν, ἀνάθεμα ἔστω*» (Γαλ, 1, 8) καί ἀλλοῦ: «*Στήκετε καί κρατεῖτε τά παραδόσεις, ἃς ἐδιδάχθητε εἴτε διά λόγου, εἴτε δι' ἐπιστολῆς ἡμῶν* (Β' Θεσσαλ, Β' 15).

Ἀδελφοί μου καί τέκνα ἐν Κυρίῳ,

Ὅλα τά παραπάνω μᾶς ὑπαγορεύουν ὅτι τόν θησαυρόν τόν ἀτίμητον πρέπει νά κρατήσωμε, μέ ἀγῶνας πολλούς εἰς μίαν ἐποχήν ἡ ὁποία πολλάς ἀντιμετωπίζει δυσκολίας καί πνευματικῶς εἶναι, δυστυχῶς, ἀλλοτριωμένη, βαδίζουσα ἐν πολλοῖς ἀπό τό τίποτα εἰς τό πουθενά.

Νέες μορφές αἱρέσεων ὑψώνουν θρασυτάτην τήν κεφαλήν, ἀπότοκοι τῶν παλαιῶν οἱ ὁποῖες ἐτάραξαν τήν Ἐκκλησίαν τότε καί τήν κοινωνίαν, ὁδηγήσασαι πολλούς εἰς τήν πλάνην καί τόν πνευματικόν ὄλεθρον καί ἄλλους δυστυχῶς εἰς τόν αἰώνιον θάνατον.

Εἰς ἄλλον σημεῖον ὁ Σεβασμιώτατος εἶπε:

Ἡμεῖς σήμερον διακηρύττομεν τήν πίστιν μας εἰς τήν σώζουσαν ἀλήθειαν περί τοῦ Τριαδικοῦ Θεοῦ,

Περί τῆς ἐνανθρωπήσεως τοῦ δευτέρου προσώπου τῆς Παναγίας Τριάδος, τοῦ Υἱοῦ καί Λόγου τοῦ Θεοῦ,

Περί τῆς Μιᾶς, Ἁγίας, Καθολικῆς καί Ἀποστολικῆς τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίας, ἡ ὁποία εἶναι τό Σῶμα τοῦ Κυρίου, Κεφαλήν ἐχουσα τόν Κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστόν, ἡμεῖς δέ εἰμεθα τά μέλη αὐτοῦ τοῦ Σώματος. Διά τῆς Ἐκκλησίας, διά τῆς Μυστηριακῆς ὁδοῦ, σωζόμεθα, διότι αὐτή εἶναι, ἡ μόνη ὁδός ἡ ὁποία ὁδηγεῖ μέ ἀσφάλειαν καί ακρίβειαν, εἰς τόν ἁγιασμόν καί τήν λύτρωσιν.

Εἰς τήν εὐχαριστιακήν Σύναξιν, γεγονυία τῇ φωνῇ ἀπαγγέλλομεν τό Σύμβολον τῆς

Πίστεως, εἰς τά δώδεκα ἄρθρα τοῦ ὁποίου συνοψίζεται ἡ ὅλη Ἀποκάλυψις, ἡ ὅλη Ἀλήθεια, ἡ ὅλη Δογματική διδασκαλία τῆς Ἐκκλησίας.

Εἶναι χρέος μας νά παραμείνωμεν Ὀρθόδοξοι, ὄχι μόνον διά τιμήν πρός τούς Μάρτυρας, ἀλλά καί διά τήν σωτηρίαν τῶν ἀδελφῶν μας, οἱ ὁποῖοι δέν ἔχουν γνωρίσει τήν ἀλήθειαν καί εὑρίσκονται εἰς τήν πλάνην, ἀλλά καί διά τήν ἰδικήν μας σωτηρίαν.

Ἡ Ὀρθοδοξία εἶναι ἡ Ζωή, δηλαδή ὁ Ἰησοῦς Χριστός.

Ἡ Ὀρθοδοξία εἶναι Ἀλήθεια, δηλαδή ὁ Ἰησοῦς Χριστός.

Ἡ Ὀρθοδοξία εἶναι Ἀγάπη, δηλαδή ὁ Ἰησοῦς Χριστός.

Διά τοῦτο ἀγκαλιάζει τόν ἄνθρωπο ἀδιακρίτως φυλῆς, γλώσσης καί θρησκεύματος, ἡλικίας καί κοινωνικῆς καταστάσεως. Ἀνά πᾶσαν στιγμήν τό ἀποδεικνύει, ὡς συνέβη πολλάκις μέ τήν ἀντιμετώπισιν δυσκόλων καταστάσεων τῶν ὁποιων ἀδελφῶν μας, ὡς συνέβη καί μέ πρόσφατον καταστρεπτικόν σεισμόν εἰς τήν γείτονα χώραν Τουρκίαν καί εἰς τήν Συρίαν.

Ἡ Ὀρθοδοξία εἶναι Ἀνάστασις, δηλαδή, ὁ ἐκ τάφου ἀνατείλας Κύριος, ὁ ὁποῖος ἤδη ἔχει εἰς τήν οὐράνιον Βασιλείαν Του καί τούς ἀδελφούς μας πού ἔφυγαν ἀδόκητα πρό ἡμερῶν, ἐξ' αἰτίας τοῦ σιδηροδρομικοῦ δυστυχήματος στή Θεσσαλία καί διά τούς
ὁποίους εἰς τό τέλος τῆς Θείας Λειτουργίας δέησιν θά ἀναπέμψωμεν.

Ἡ Ὀρθόδοξος Ἐκκλησία, διαλέγεται ἐμμένουσα μέ πιστότητα καί ἀκρίβεια εἰς τήν Ἀλήθεια, διαλέγεται ἐν ἀγάπῃ, ἐν προσευχῇ, σεβομένη τήν ἐλευθερίαν τοῦ ἀνθρώπου, κηρύττουσα ὅσα ὁ Θεός ἀπεκάλυψε καί διά τῶν Ἁγίων Ἀποστόλων παρέδωσεν εἰς ἡμᾶς. Ὅσα οἱ Θεοφόροι Πατέρες συνοδικῶς καί δογματικῶς κατοχύρωσαν, ὅσα οἱ Ἀσκηταί αἵμασι καί μαρτυρίοις καί ὑδρῶσιν ὑπέγραψαν.

Θεωροῦμεν χρέος μας σήμερον, μάλιστα ἀπό τήν Ἀποστολική Μητρόπολιν τῶν Πατρῶν, ἀπό τήν πόλιν τοῦ Ἁγίου Ἀνδρέου, ἡ ὁποία Ἁγίους, Ἐθνομάρτυρας καί Ἱερομάρτυρας ἀνέδειξε, προμάχους τῆς Ὀρθοδοξίας, ἀγωνιστάς πυρφόρους καί διαπρυσίους κήρυκας τῆς Ὀρθοδόξου πίστεως, ὡς τόν θρυλικόν Ἱεράρχην Παλαιῶν Πατρῶν Γερμανόν, νά ὁμολογήσωμεν καί νά ἐπαναλάβωμεν πάλιν καί πολλάκις ***ὅτι ἡ Ὀρθοδοξία διά τήν Πατρίδα μας εἶναι τό ὀξυγόνον της***. Εἰς τήν προσπάθειαν δέ τινων, εἰς τό διάβα τοῦ χρόνου νά ἀμφισβητήσουν αὐτήν τήν ἀλήθεια ἤ νά τήν παραχαράξουν, ἀπαντῶμεν: «***τά γεγονότα βοοῦν, οἱ τόποι μαρτυροῦν, τά αἵματα ἀχνίζουν, ὅπου ὄρη καί βουνοί καί νάπαι».***

Ἀκολουθοῦντες δέ τήν σταθεράν καί σώζουσαν Ὀρθόδοξον πίστιν καί πορείαν, εὐχαριστοῦντες Θεῷ, ἐπαναλαμβάνομεν πάλιν καί πολλάκις, μαζί μέ τόν τρισμακάριον Ἰωσήφ Βρυέννιον.

Οὐκ ἀρνησόμεθά σε, φίλη Ὀρθοδοξία·

οὐ ψευσόμεθά σου πατροπαράδοτον σέβας·

ἐν σοὶ ἐγεννήθημεν, καὶ σοὶ ζῶμεν, καὶ ἐν σοὶ κοιμηθησόμεθα·

εἰ δὲ καλέσει καιρός, καὶ μυριάκις ὑπὲρ σοῦ τεθνηξόμεθα.